

Optimale verdeling box 3: meer aftrek elders belast

23 april 2012

Fiscale partners kunnen hun inkomen in box 3 – het inkomen uit sparen en beleggen – vrijelijk onderling verdelen. Een goede verdeling kan een hogere aftrek elders belast opleveren, zo blijkt uit een recente uitspraak van Hof Leeuwarden.

Linda Bogaards en Hans Mol waren fiscaal partners. In 2006 kocht Bogaards een tweede woning in Zwitserland. Zij gaf die woning in box 3 aan voor een (gemiddelde) waarde van € 730.074; de lening ter gedeeltelijke financiering van de woning van € 262.732 bracht zij in mindering op haar bezittingen in box 3. De woning was in Zwitserland aan de belastingheffing onderworpen, en daarom claimde Bogaards voor dat bezit een aftrek elders belast. Zij berekende die aftrek op € 5.012 (met als verminderingsbreuk: de waarde van de woning van € 730.074, gedeeld door de gemiddelde waarde van alle bezittingen minus schulden van € 1.298.648, te vermenigvuldigen met € 8.914, de belasting in box 3). De inspecteur verleende die aftrek.

Bij bezwaar kwam Bogaards terug op de verleende aftrek ter voorkoming van dubbele belasting. Zij claimde nader een hogere aftrek, van € 9.299. Die hogere aftrek was gebaseerd op een herziene verdeling van de vermogensbestanddelen in box 3 tussen haarzelf en haar partner: de woning in Zwitserland rekende zij aan zichzelf toe, de schuld op die woning aan haar partner Mol. Het wegvallen van de schuld in Bogaard's box 3 leidde tot een hoger buitenlands vermogen en daarmee tot een hogere aftrek.

De inspecteur ging daar niet in mee. Hij stelde dat voor de berekening van de aftrek ter voorkoming van dubbele belasting uitgegaan moest worden van de nettomethode; bij de aftrek moest altijd rekening worden gehouden met de schuld ter financiering van het betreffende vermogensbestanddeel. Dat standpunt baseerde hij – mede – op de bepalingen in het belastingverdrag Nederland - Zwitserland. Hof Leeuwarden verleende de hogere aftrek wél. Belanghebbende en haar partner konden hun vermogensbestanddelen in box 3 onderling vrijelijk verdelen, en dit recht op grond van de Nederlandse wetgeving kan niet ter zijde worden gesteld door de bepalingen in het belastingverdrag tussen Nederland en Zwitserland. Dat verdrag biedt geen aanknopingspunten voor de opvatting van de inspecteur dat bij de aftrek ter voorkoming van dubbele belasting per definitie rekening gehouden moet worden met een financieringschuld. Het verdrag kent voorts geen verwijzingen naar de Nederlandse eenzijdige regeling ter voorkoming van dubbele belasting en is ook niet geënt op het OESO-modelverdrag. Het Hof verklaarde het hoger beroep van de inspecteur ongegrond.

Commentaar

Een profijtelijke uitspraak. Door het bezit, het onroerend goed, aan de ene partner toe te delen en

de bijbehorende schuld aan de ander, gaat de aftrek elders belast omhoog. De eerste partner heeft meer buitenlandse vermogen en daarmee gaat de aftrek omhoog. De tweede partner claimt geen aftrek elders belast: hij kan de 'buitenlandse' schuld in mindering brengen op zijn in Nederland belastbare bezittingen, of door de schuld ontstaat een negatieve heffingsgrondslag in box 3, die verder geen gevolgen heeft.

De wetgever heeft deze opzet per 1 januari 2007 gerepareerd door een aanvullende bepaling op te nemen in de Eenzijdige Regeling, het Besluit ter voorkoming van dubbele belastingen (Bvdb). Deze bepaling verplicht tot toepassing van de nettomethode: een schuld ter financiering van het buitenlandse vermogensbestanddeel moet meegenomen worden bij de berekening van de aftrek elders belast. De reikwijdte van deze reparatiewetgeving is beperkt, die werkt enkel bij niet-verdragslanden, én bij verdragslanden waarbij in het belastingverdrag verwezen wordt naar de regels ter voorkomen van dubbele belasting uit het Bvdb.